



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio Tertia. De Rerum Adversarum Usu Ad Finem Hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Meditatio Tertia.

DE RERUM ADVERSARUM USU AD
FINEM HOMINIS.

Oratio preparatoria, & Præludium sicut med. 2.

Intellectus.

Punctum Primum.

Memoria proponit, quæ sint
adversa hujus vitæ: pauper-
tas, contemptus, opprobria, in-
juriam &c. morbi, dolores, sen-
suum afflictio, incommoda, quod-
vis genus crucis.

Intellectus considerat: quod si-
cut omnia prospera hujus mun-
di, omnia simul, nihil veri boni
sunt; ita adversa mundi simul o-
mnia, nihil veri mali sunt: nihil
indignum, nihil nimium sunt tuæ
vilitati & malitiæ (confid. Die I.)
nihil sunt, quo Deo minus pla-
ceas, minus boni facias, aut ha-
beas à Deo. *Nihil* est mali, quod
non est adversum illi, aut privat
illo, quod est solum bonum scili-
cet Deo, & fine. *Nihil* est mali,
nec tibi, nec Deo; quod non est
ipsum, quod solum malum est,
jactura finis. *Nihil* ducendum.

Voluntas.

(a) *Gratias ma-
gnas pro agnitione
magna, & divina
veritatis.*

*In estimatione
summi & veri
mali, nulla esti-
matio, nullus hor-
ror, aversio, dolor,
fuga, detractio ma-
li temporanei, quod
parvum, aut nul-
lum ducendum est.*

Intellectus.

animæ æternæ, quod aliquando nihil erit. *Nihil* sunt omnia ad-versa comparatione mali æterni, & infiniti: *Nihil* dolor, confusio, jactura, ad dolorem, confusio-nem, jacturam tibi jam debitam, &c. quæ erit damnatorum in in-ferno: *Nihil* sunt comparatione præmii æterni: *Nihil* compara-tione illorum quæ deo debes &c. *Nihil* est mali, quod Deus impo-suit illis, quos habuit amicissimos, & voluit esse felicissimos, quod-que ipse tolerare voluit in car-ne, &c. (a) *Nihil* mali secundum veritates, & fructum omnium dierum sequentium, & medita-tionum (a)

Talia sunt adversa hujus mun-di omnia, & maxima, quamvis verò magnum aliquid forent ad-versa omnia: dignus sanè est Deus, & finis, cujus causâ susci-pias, & toleres maxima. (a)

Conclusio practica: quapropter de-bemus sine differentiâ nos habere, cir-ca illa; sine tristitiâ, timore, fugâ; Nihil illis moveri, nec præsentibus, nec futuris. *Nihil* nullum meretur animi affectum. (a)

Voluntas.

Similiter esti-matione summi veri boni pro nihi-lo, sit malum breve, aut quan-tumcunq; ipse im-pensum.

Reflexio

Intellectus.

Reflexio, an non timor, & fuga incommodorum & aduersorum &c. multorum bonorum, perfectionis, ac penè salutis detrimentum tibi fuerit? &c. (b)

Punctum secundum.

Memoria proponit, quòd aduersa aliquando omittenda sint: quia sic expedit ad finem.

Intellectus considerat; quòd tum etiam illis abstinendum sit, non quia mala sunt (non enim sunt talia) nec quia abhorres; debes enim esse animo indifferente; nec quia difficilia tibi sunt, hic enim esset tui peruersus amor, non Dei, & finis amor.

Conclusio practica Abstinendum ergo illis eatenus, & solum ideo est quia sic prodest ad finem &c.

Reflexio, &c.

Punctum tertium.

Memoria proponit, quod aduersa aliquando toleranda & eligenda sint, ad evitandum peccatum grave, vel leve; aliquandò ac penè semper, quia plurimum iuvant ad finem me-

Voluntas.

(b) *Dolor*, que, *rela*, & *confusio*, quòd toties in vitâ mali brevis aut nullius timore, summo bono te priuaueris.

Summum malum consciveris.

Amor, & *desiderium malorum* pro Dei aternâ gloria & tuâ felicitate.

Animus paratus ad ea eligenda, acceptanda, ubi magis erunt ad finem idonea.

Intellectus.

lius & perfectius consequendum, Dei æstimationem, amorem, & venerationem contestandam &c.

Intellectus expendit, quod utroque casu, mala non mala, sed magnum bonum sint, dignum tua vilitate, malitiâ peccatis; bonum utile, honestum delectabile Deo, & tibi, pro hac, & æternâ vitâ; tantum bonum, quanta est felicitas finis; (vide med. 1. 2. die 1.) tantò meliora, quantò graviora, idque etiam secundum veritates sequentium meditationum, & ad earum fructum. Tanta est tunc adversa amplectendi necessitas, quanta obligatio ad prosequendum, & consequendum finem &c. tanto amore, & gaudio, quantum Deum amas, & finem.

Conclusio practica Consentaneum est: ea demum... eligere & desiderare.

Reflexio. sicut paginâ imâ.

Voluntas.

Propositum &c.
at quia hoc nature & amoris proprio valde difficile.

Petitio magnæ gratiæ per Christum B. V. Ss. C.

Pater & Ave.

Medita-

Meditationis Tertiæ Compendium.

Primò. Non declinanda adverſa;
quia nihil mali ſunt.

Secundò. Dum illis abſtinendum;
id non amore proprio fiat, ſed finis

Tertiò. Plerumque eligenda, quia
neceſſaria, aut utiliſſima ad finem.

Meditatio quarta ſit repetitio, aut ſe-
quens conſideratio.

Conſideratio.

DE PRAXI FINEM SEMPER PROSEQUEN- DI & UTENDI MEDIIS.

*PR*imò ei, qui ſtatum vitæ nondum delegit, pau-
latim ex finis ultimi æſtimatione, & deſiderio,
proſpiciendum erit (nondum ſtatuendum) quod-
nam vitæ genus, deliciousum an aſperum, in pau-
pertate, an in divitiis &c. magis idoneum, ſecu-
rum, ſibi que magis congruum ad finem videatur.
Quod etiam applicari poteſt ad alias materias in
Exercitiis deliberandas.

Secundò. Tempore matutino in vivâ fide, in lu-
ce æternæ Sapientiæ & Veritatis, ex Deo per
Chriſtum, ejusque veram Eccleſiam uſque huc
lucente, vide Deum designantem tibi locum ma-
gnæ, æternæ felicitatis intra gloriam ſuam, &

Sanctorum brevi adeundum, sed promerendum laude, & amore, & obsequio Dei in terris. D. i. m. 1. 2. 3. addi etiam posset finis & merces magna, pro cujuscumque statu & officio, &c.

Desiderium magnum, & certum in spe magnâ & certâ, quòd magnus Deus pro magnitudine finis, pro magnitudine bonitatis, promissi, & fidelitatis suæ per magna Christi merita, magno tuo ad finem profectu, adjuturus, & acceptaturus sit, opera velut apta, & digna fine, etiam minima quævis: Med. 1. die 2.

Incipe Deum laudare, amare, revereri, eique servire, cum laude & amore infinito; illo scilicet quem Deus habet æternum, infinitum, in felicissima Trinitate. Illâ item laude, amore, reverentiâ, & servitio, quem habuit, habet, & habebit in Jesu, Maria, Angelis, Sanctis omnibus &c. cum desiderio majoris laudis à te, & aliis nunc & in æternitate. D. i. m. 3. p. 2. Agnosce, fateri, lauda, admirare, extolle Deum in omnibus suis perfectionibus, & titulis perfectionis propriæ, bonitatis in suos, benevolentia in te, felicitatis tuæ (vid. die 8. Confid.) lauda suprâ omnia, & in omnibus, & solum: lauda, & fateri dignum infinite, omni gaudio, complacentiâ, benevolentia, beneplacitò, reverentiâ, obsequiò, omni & infinito exhibendo à te, & omni Creaturâ. Die 1. Med. 3. p. 1. 2.

Ama, & gaude, gratulare Deo propter dictas perfectiones; lauda & desidera omne illi bonum, & in-

& intrinsecum, & ab aliis, & à te majus, & majus in infinitum; quia dignus. Ama suprà omnia, & in omnibus, & solum cum desiderio magis magisque amandi: *Reverere* in iisdem perfectionibus Deum intellectu, & voluntate, in tuo nihilo, & vilitate (juxta confid. die 1.) suprà omnia, & in omnibus; nempè in omnibus Sanctis, hominibus, operibus, eventibus; & solum, nullo respectu vano alterius, æstimatione, amore nullo creaturæ (Die 2. Med. .) nullo amore tui (D. I. confid.) quæ sint in animo tuo, & coràm Deo nihil. *Serviendum* etiam: quia enim sic laudas, amas, revereris summè; omnes vires & actiones, vita, & mors ad omnem & solam ejus voluntatem mandantem, consulentem, inspirantem, facientem omnia, aut permittentem, secundum vocationem tuam, & statum, in omnibus rebus, & eventibus, ad ipsam Dei intentionem perfectè offerendæ sunt: agendo, & patièdo; cum proposito vitandi omne peccatum, omissionem, imperfectionem: cum proposito non adhærendi animo ad ullam Creaturam, omnibus carendi, nihil arduum detrectandi pro amore, & beneplacito amati Dei: cum desiderio meliora, & majora semper & nunc offerendi: Idem offerendum pro amore & beneplacito illorum, in quibus Deum & quos propter Deum amas, Christi, B. V. & SS. pro salute, & perfectione illorum, quos in Deo amas, & à quibus valde amandus: proximorum scilicet & plurimorum maximè... vivorum, & mortuorum... offerendum pro delendis & compensandis culpis & poenis

poenis vitæ contrariæ fini: pro impetratione magni in hoc genere profectus tui & aliorum.

Petenda denique ad præstandum pro te & aliis... magna & efficax gratia per merita, & opem Christi B. V. & SS. &c.

Tertio. Hi actus aliquoties breviter renovandi, vel ad sonitum horæ: paulò prolixius tamen post meridiem.

Quarto. Per diem versari debemus (quantum discretè fieri potest) in habituali quâdam intentione & spe finis d. 1. m. 1. 2. 3. hic. n. 2. in familiari memoriâ, amore, reverentiâ præsentis Dei, Christi & Sanctorum: in spe & intentione & ad maximam ejus æternamque gloriam d. 1. med. 3. p. 2. in desiderio placendi Deo & Sanctis in indifferentiâ plenâ ad quodvis aliud nullo amore tui, nullo respectu, timore, aut desiderio d. 1. med. 2. & 3. d. 1. confid. Ab omni & minimo peccato cavere: quævis magis perfectâ, & magis ardua eligere. Actiones bonas, & maximè ad cultum Dei pertinentes, nulla imperfectione, nullo peccato inquinare. Actiones adiaphoras, otiosas, merè naturales nullas admittere.

Quinto. Minima quæque & omnia ex magno desiderio ad magnum finem magno amore diligere debemus (quodam compendio superiorum) ita ut ad illum vel proximè, vel remotè, vel meritoriè saltem profint in te & aliis, ad plenitudinem numeri magni Electorum, & perfectorum in cœlis. Huc omnes gressus, jactus, oculi &c.

omnia

omnia verba, omnes literas referre, dicendo:
Propter te Deus... Cum desiderio infinite majora
 præstandi, idque cum Christo, & ejus, sancto-
 rumque meritis: nullam, nec minimam gratiam
 aut occasionem prætermittere agendi benè... ca-
 rendi creaturis, patiendi quo majora, eò meliora.

Sextò. In occurſu, aut converſatione hominum in
 imagine ſuâ lauda, agnoſce, ama, reverere Deum
 & hominem propter Deum, omni obſequio, ma-
 ximè concernente animam & ejus finem.

Septimò. In creaturis omnibus maximis & minimis;
in eventibus item prosperis, & adverſis, tuis, &
alienis, cognoscenda certò, laudanda, amanda,
 reverenda præſens Dei ſapientia, abyſſus conſi-
 lii, bonitas voluntatis, virtus potentia &c. pari
 in omnibus quiete.

Futura verò omnia cum amore, & ſubmiſſio-
 ne ſumma, in omni pace Deo committenda, ve-
 lut nova materia laudandi, reverendi, amandi
 Deum in iſtis &c.

Octavò. Modus proficiendi in his omnibus eſſe
 poteſt; conari, ut concipias majorem ſemper,
 & altiorem, cognitionem, & æſtimationem Dei
 & divinarum perfectionum. Hinc enim creſcit
 complacentia major in Deo præ omnibus creatis,
 ſtudium amantiùs placendi, major reverentia,
 obſequium: prodeſt itaque legere indies aliquid
 de divinis perfectionibus. v. g. Patrem Leſſium.
 P. de Ponte parte 6. med. &c.

Vide

Vide etiam d. 8. confid. Ex his sensim consequuntur actus fini congruentes magis intensi, magis familiares, magis frequentes, magis solliciti, & cauti, magis puri, magis perfecti, & in arduis heroici. Præterea magis in dies, magisque avellendus animus, cogitatio, æstimatio, affectus, vita ipsa ab omni re creatâ & vanâ.

Nonò. Observandum, quænam sint in hoc aliisque impedimenta pernitiola profectûs nostri 1. defectus vivæ fidei 2. turpis amor proprius. 3. horror difficultatis. 4. amor creaturæ. 5. respectus humanus.

Verba Scripturæ Sacræ.

Ne in vanum gratiam Dei recipiatis 2. Cor. 6. 1.

Terribilis quædam expectatio Judicii, & ignis æmulatio... Qui spiritui gratiæ contumeliam fecerit Hab. 10. 27. In mundo nihil est sine voce 1. Cor. 14. Omnia enim nobis clamant Deum agnoscendum amandum &c. ut totus tibi servirem, omnia in meum servitium tradidisti S. Aug. in Med.

Bona & mala vita & mors à Deo sunt. Eccles. 14.

Non est malum quod non fecit Dominus. Aamos 3.

Quid est quod ultra debui facere vineæ meæ, & non feci? Isa. 54.

Posuisti eum super opera manuum tuarum. Psal. 8. 6. Omnia

Omnia quasi non sint... quasi nihilum, & inane reputata sunt. Isa. 40. 7.

In hoc nolite gaudere... gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in coelis. Luc. 10. 20.

Existimo omnia detrimentum esse... omnia detrimentum feci. Phil. 3. 7.

Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium. Psal. 4. 3.

Extrema gaudii luctus occupat. Prov. 14. 13.

Qui flent tanquam non flentes, & qui gaudent tanquam non gaudentes, & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur, præterit enim figura hujus mundi. 1. Cor. 7.

Legenda.

Ex Thoma de Kempis lib. 3. Cor. 10. Libello exercitiorum, additiones in fin: hebd. 1. Lancit. Op. 6. ut. sup.

Opusc. 11. C. 3. C. 17. opusc. 5. C. 9. 10. &c. Roderic. d. T. 1. c. 9. 11. p. 1. T. 3. c. 8. &c.

Nieremb. de ador. l. 1. c. 3. 7. 10. 15. 18.



Dies Tertia

DE PECCATO.

DE peccato agit S. P. IGNATIUS proximè post propositum finem hominis.

Primò quia fini hominis summè necessariò unicæque